

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej Advokátskou kanceláriou **C.**, so sídlom v **B.**, proti žalovanej **Z.**, bývajúcej v **S.**, o **zaplatenie 6,97 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1 Ro 191/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2014 sp. zn. 2 Co 356/2014, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 9. decembra 2013 č.k. 1 Ro 191/2013-16 uložil žalobcovi, aby v lehote 3 dní zaplatil súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. decembra 2014 sp. zn. 2 Co 356/2014 potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na žalobcovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podal v roku 2006; žalobca to ale nepreukázal. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Navyše podľa dovolateľa postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku nemal oporu v zákone, keďže v čase, kedy súd žalobcu vyzýval na jeho zaplatenie, takýto poplatok nebolo možné vyrubiť

pre absenciu právnej úpravy. Žiadal preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 204/2014, 2 Cdo 357/2014, 2 Cdo 367/2014, 2 Cdo 437/2014, 2 Cdo 449/2014, 3 Cdo 268/2014, 4 Cdo 442/2014, 5 Cdo 260/2014, 7 Cdo 549/2014, 8 Cdo 73/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 25. novembra 2015**

**JUDr. Viera P e t r í k o v á, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová